

MANUEL LLANEZA ZAPICO. Nació en Veneros, conceyu de Llangréu (Asturies), el 14 de xineru de 1879 y morrió en Mieres (Asturies), el 24 de xineru de 1931. Mineru, sindicalista y socialista.

Fíu de mineru, Llaneza treslladóse cola so familia cuando yera un neñu a Barruelo de Santullán (Palencia), onde a la edá d'once años empezó a trabayar na mina. A finales de sieglu, tornó a la so Asturies, en concreto a Sama y en 1902 atopábase en Mieres trabayando na mina “Corujas”, al empar qu'empezó estudios na Escuela de Capataces de Mines, que nun llegó a terminar.

En 1903 ingresó na Agrupación Socialista de Mieres y en xineru de 1904 participó na constitución de les Mocedaes Socialistes. Participa activamente na “Fuelgona” de 1906 contra la Fábrica de Mieres y el so activismu supúnxo-y el despidu de “Mina Poca Cosa” y el so nome incluyó nuna llista negra llevólu a nun ser contratáu nes diverses explotaciones de les Cuenques. Tres d'una curtia estancia na cuenca minera de Puertollano (Ciudad Real) emigró a Francia en 1908, atopando trabayu nes mines de Pas-de-Calais (Lens). Los dos años que pasó ellí dedicólos tamién a estudiar les organizaciones obreres de Francia y de Bélxica, un análisis del que sacó la idea de crear n'Asturies una institución sindical centralizada y fuerte. Al so regresu a España a mediaos de 1910, Llaneza volcóse na creación del Sindicatu d'Obreros Mineros Asturianos (SOMA), que se constituyó baxo la so dirección, el 10 de payares d'esi mesmu añu en Vegadotos (Mieres). Sedría'l primer sindicatu n'España qu'axuntó a tolos trabayadores del mesmu ramu nuna sola Federación. El SOMA foi, dende bien pronto, ún de los bastiones más firmes de la Unión Xeneral de Trabayadores (UXT) y del socialismu n'España, faciendo d'Asturies ún de los sos enclaves más importantes y decisivos. Llaneza foi tamién presidente de la Federación Nacional Minera —cargu qu'ocupó dende 1917 hasta la so muerte— y de la Mancomunidá de Conceyos Hulleros Asturianos. Nel Congresu de la UXT de 1916 foi escoyíu miembru de la Comisión Nacional y un añu dempués, por cuenta de la fuelga xeneral d'agostu, xugó un papel bien relevante nel desarrollu de los acontecimientos n'Asturies. Rematada la fuelga, Llaneza foi encarceláu mientres dellos meses, hasta llograr la llibertá en 1918.

Exerció como conceyal del conceyu de Mieres dende xineru de 1911 y foi alcalde del mesmu ente xineru de 1918 y marzu de 1921. N'ochobre del añu siguiente y tres d'una dura fuelga, el SOMA llogró'l so mayor éxitu sindical y social al consiguir la xornada minera de siete hores. Sicasí, bien pronto tanto la UXT como'l Partíu Socialista Obrero Español (PSOE) vivirien una llarga crisis, especialmente aguda n'Asturies, pola adhesión o non a la Tercera Internacional. Mientres Llaneza asitióse dende'l primer momentu en contra de los postulaos terceristas, interviniendo activamente nos alderiques del Congresu de la UXT de xunu de 1920, la Federación Socialista Asturiana —dirixida entós por Isidoro Acevedo— decantóse poles tesis leninistes. Esta división interna, que-y obligó inclusive a dimitir de l'Alcaldía en marzu de 1921, y la crisis vivida pola

minería asturiana al terminar la situación excepcional creada pola Primer Guerra Mundial, fixeron que Llaneza viviera una etapa difícil al frente del SOMA — abandonando la so dirección unos meses— y qu'apeligraren les conquistes llograes nos años anteriores.

En 1923 foi escoyíu diputáu a Cortes pola circunscripción d'Uviéu, aunque la so actividá parlamentaria foi bien curtia como consecuencia del pronunciamientu del xeneral Primo de Rivera en setiembre d'esi mesmu añu. Cola llegada de la dictadura, Llaneza garró notoriedá pública al asistir a una xunta que cuntó cola presencia del dictador y ufiertar la so collaboración a les nueves autoridaes. Na so opinión, esta actitú tuvo motivada pola necesidá de poner en marcha una política estatal proteccionista que salvara a la rexón hullera asturiana d'una crisis segura y que, col tiempu, pudiera dar pasu a la nacionalización de les mines, solución definitiva a la que Llaneza aspiraba. Y si bien la promulgación del Estatutu Hulleru, en 1927, foi vistu como un pasu alantre naquella dirección, darréu, al restaurar el directoriu la xornada d'ocho hores, Llaneza enfrió les sos relaciones col réxime.

Llaneza foi tamién vocal del Institutu de Reformes Sociales, asesor na Conferencia Internacional de Trabayu celledrada en Xinebra, en 1929, y representante de los mineros españoles nel Congresu Internacional d'esi mesmu añu. Dirixó'l periódicu *El Mineru de la Hulla*, impulsó la creación del Orfanatu Mineru Asturianu en 1929 y esi mesmu añu foi asesor obreru de la Conferencia Internacional del Trabayu celebrada en Xinebra y representó a los mineros españoles nel Congresu Internacional Mineru. Morrió en Mieres el 24 de xineru de 1931, nesta Casa del Pueblu. El bustu que veis, obra del escultor mierense Félix Madalena, represéntalu yá na so edá madura.

Fontes:

Real Academia de la Historia

<https://historia-hispanica.rah.es/biografias/25495-manuel-llaneza-zapico>

Fundación Pablo Iglesias

https://fpabloiglesias.es/entrada-db/11584_llaneza-zapico-manuel/

